

ทฤษฎีแผนแบบการสำรวจอย่างมีชั้นภูมิ

ในบทนี้ได้ศึกษาถึงแผนแบบการสำรวจอย่างมีชั้นภูมิที่สำคัญ ๆ ๓ แผนแบบ คือ แผนแบบ การสำรวจอย่างมีชั้นภูมิแบบทางเดียวโดยสุ่มตัวอย่างมาชั้นภูมิละหนึ่งหน่วย แผนแบบการสำรวจอย่าง มีชั้นภูมิแบบสองทางโดยใช้ตัวอย่างจำนวนน้อย และแผนแบบการสำรวจอย่างมีชั้นภูมิแบบสองทางแบบ มีระบบโดยให้ความน่าจะเป็นของการเลือกหน่วยตัวอย่าง เป็นปฏิภาคกับขนาดของหน่วยตัวอย่างที่ ต้องการสำรวจ ในการศึกษาแผนแบบการสำรวจอย่างมีชั้นภูมิทั้ง ๓ แบบนี้ จะศึกษาเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ที่สำคัญที่เลือกใช้แผนแบบนี้ ๆ ข้อดี ข้อเสีย วิธีการเลือกตัวอย่าง การประมาณค่าพารามิเตอร์ ซึ่งได้แก่ ค่าเฉลี่ย และความแปรปรวนของค่าเฉลี่ยของแต่ละแผนแบบ ในส่วนสุดท้ายจะกล่าวถึงการ เปรียบเทียบประสิทธิภาพระหว่างค่าเฉลี่ยจากตัวอย่างที่เลือกมาจากแผนแบบการสำรวจชนิดต่าง ๆ ที่ กล่าวมาแล้วโดยใช้ข้อมูลจากสำมะโนประชากรและเคหะ พ.ศ.๒๕๑๓ ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ

๒.๑ แผนแบบการสำรวจอย่างมีชั้นภูมิแบบทางเดียวโดยสุ่มตัวอย่างมาชั้นภูมิละหนึ่งหน่วย

(One-way stratification with one unit per stratum)

การใช้แผนแบบการสำรวจอย่างมีชั้นภูมิแบบทางเดียวโดยสุ่มตัวอย่างมาชั้นภูมิละหนึ่งหน่วย ส่วนใหญ่มีจุดประสงค์เพื่อต้องการทราบค่าประมาณทางสถิติ เช่น ค่าเฉลี่ย อย่างคร่าว ๆ โดยใช้ จำนวนตัวอย่างให้น้อยที่สุดเพื่อเป็นการประหยัดเวลา และค่าใช้จ่ายในการเก็บรวบรวมข้อมูล และ มีความถูกต้องพอประมาณ จุดประสงค์เช่นนี้อาจทำได้โดยการแบ่งประเภทของหน่วยตัวอย่างออกเป็นพวก ๆ พวกที่มีความคล้ายคลึงกันจะจัดอยู่ในชั้นภูมิเดียวกัน แล้วสุ่มตัวอย่างจากแต่ละชั้นภูมิมา ชั้นภูมิละ ๑ หน่วยตัวอย่าง (unit) หน่วยตัวอย่างที่สุ่มขึ้นมาจะเป็นตัวแทนของชั้นภูมิได้ดีเพียงไร ขึ้นอยู่กับว่าหน่วยตัวอย่างในชั้นภูมินั้นมีความคล้ายคลึงกันมากแค่ไหน ถ้าหน่วยตัวอย่างในชั้นภูมิมีความ คล้ายคลึงกันมากหรือมีลักษณะเหมือนกัน หน่วยตัวอย่างที่สุ่มได้ก็จะเป็นตัวแทนที่ดี การประมาณค่าทาง สถิติย่อมมีความถูกต้องใกล้เคียงพอสมควร ในทางตรงกันข้าม ถ้าหน่วยตัวอย่างในชั้นภูมิมีความแตกต่าง กันมาก หน่วยตัวอย่างที่สุ่มได้อาจจะเป็นตัวแทนที่ไม่ดี การประมาณค่าทางสถิติก็ย่อมมีความคลาดเคลื่อนจากค่าจริงมาก

ข้อเสียของการใช้แผนแบบการสำรวจชนิดนี้ก็คือ ไม่สามารถประมาณค่าความแปรปรวนภายในแต่ละชั้นภูมิโดยตรงได้ ดังนั้น จึงไม่สามารถประมาณค่าความแปรปรวนรวมได้ ในกรณีที่แต่ละชั้นภูมิมีขนาดตัวอย่าง (n_i) เพียง ๑ หน่วยนี้ การประมาณค่าความแปรปรวนของค่าเฉลี่ยจากตัวอย่างจะใช้วิธีจัดกลุ่มชั้นภูมิเข้าด้วยกันเป็นกลุ่ม (Collapsed strata) ซึ่งมีหลักในการจัดกลุ่มชั้นภูมิเข้าด้วยกัน ดังนี้

ก) แต่ละชั้นภูมิที่มาจัดคู่เข้าด้วยกัน จะต้องมียุทธวิธีจำนวนหน่วยตัวอย่างทั้งหมดใกล้เคียงกัน

ข) แต่ละชั้นภูมิที่มาจัดคู่เข้าด้วยกัน จะต้องมียุทธวิธีของประชากรในชั้นภูมิไม่ต่างกันมากนัก

ถ้าให้สัญลักษณ์ที่ใช้ในการประมาณค่าพารามิเตอร์เมื่อใช้แผนแบบการสำรวจอย่างมีชั้นภูมิแบบทางเดียวโดยลุ่มตัวอย่างมาชั้นภูมิละหนึ่งหน่วย เป็นดังนี้

- N = จำนวนหน่วยตัวอย่างทั้งหมดที่ประกอบกันเป็นประชากรที่ต้องการศึกษา
- N_i = จำนวนหน่วยตัวอย่างทั้งหมดในชั้นภูมิที่ i
- $N_{i'}$ = จำนวนหน่วยตัวอย่างทั้งหมดในชั้นภูมิที่ i' ที่นำมาจัดคู่กับชั้นภูมิที่ i
- $N_{i''}$ = จำนวนหน่วยตัวอย่างทั้งหมดในชั้นภูมิที่ i'' ที่นำมาจัดกลุ่มกับชั้นภูมิที่ i และ i'
- y_{ij} = ค่าของลักษณะที่ต้องการศึกษาของหน่วยตัวอย่างที่ j ในชั้นภูมิที่ i
- \bar{y}_i = ค่าเฉลี่ยของตัวอย่างในชั้นภูมิที่ i
- $\bar{y}_{i'}$ = ค่าเฉลี่ยของตัวอย่างในชั้นภูมิที่ i' ที่นำมาจัดคู่กับชั้นภูมิที่ i
- $\bar{y}_{i''}$ = ค่าเฉลี่ยของตัวอย่างในชั้นภูมิที่ i'' ที่นำมาจัดกลุ่มกับชั้นภูมิที่ i และ i'
- \bar{Y}_{st} = ค่าเฉลี่ยของประชากร (population mean)
- \bar{y}_{st} = ค่าเฉลี่ยของตัวอย่าง (sample mean)
- T = ยอดรวมของประชากร
- n_i = ขนาดตัวอย่างในชั้นภูมิที่ i ; n = ขนาดตัวอย่างทั้งหมด (sample size)

๒.๒.๑ การประมาณค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนของค่าเฉลี่ย

ก. การประมาณค่าเฉลี่ย (\bar{y}_{st})

สมมติว่าในการวางแผนการสำรวจได้แบ่งประชากรออกเป็น L ชั้นภูมิ แต่ละชั้นภูมิประกอบด้วยจำนวนหน่วยตัวอย่าง N_1, N_2, \dots, N_L หน่วย ตามลำดับ เลือกตัวอย่าง

จากแต่ละชั้นภูมิมาชั้นภูมิละ ๑ หน่วย โดยการสุ่ม

ให้ y_{ij} เป็นค่าของลักษณะที่ต้องการศึกษาของหน่วยตัวอย่างที่ j ในชั้นภูมิที่ i
($i = 1, 2, 3, \dots, L$; $j = 1, 2, 3, \dots, N_i$)

ค่าเฉลี่ยของ Y คือ

$$\bar{Y}_{st} = \frac{\sum_{i=1}^L \sum_{j=1}^{N_i} y_{ij}}{\sum_{i=1}^L N_i}$$

และค่าประมาณที่ไม่มีอคติ (unbiased estimator) ของ \bar{Y}_{st} คือ

$$\bar{y}_{st} = \frac{\sum_{i=1}^L N_i \bar{y}_i}{\sum_{i=1}^L N_i} ; \bar{y}_i = \frac{\sum_{j=1}^{n_i} y_{ij}}{n_i}$$

ข. การประมาณความแปรปรวนของค่าเฉลี่ย $\left[\hat{V}_c(\bar{y}_{st}) \right]$

การประมาณค่าความแปรปรวนของค่าเฉลี่ยทำได้โดยวิธีจัดกลุ่มชั้นภูมิเข้าด้วยกัน

(Collapsed strata) ในที่นี้จะจัดกลุ่มที่ละสองชั้นภูมิ กลุ่มสุดท้ายอาจจะมีสองหรือสามชั้นภูมิ

ถ้าจัดชั้นภูมิได้ k คู่ หรือ จำนวนชั้นภูมิทั้งหมดที่นำมาจัดมี $2k$ ชั้นภูมิ
ชั้นภูมิที่นำมาจัดคู่กันคือ ชั้นภูมิ i และ i'

เนื่องจากความแปรปรวนของค่าเฉลี่ยในชั้นภูมิที่ i และ i' คือ

$$V(\bar{y}_i) = \frac{N_i - n_i}{N_i} \cdot \frac{1}{n_i} S_i^2$$

$$\text{และ } V(\bar{y}_{i'}) = \frac{N_{i'} - n_{i'}}{N_{i'}} \cdot \frac{1}{n_{i'}} S_{i'}^2$$

โดยที่ S_i^2 และ $S_{i'}^2$ คือความแปรปรวนของประชากรในชั้นภูมิที่ i และ i'

ดังนั้น ความแปรปรวนรวมของค่าเฉลี่ยของชั้นภูมิทั้งหมดที่จับคู่กัน

$$V_c(\bar{y}_{st}) = \frac{1}{N^2} \left[\sum_{(i,i') \leq 2k} \left(N_1^2 \frac{N_1 - n_1}{N_1} \frac{1}{n_1} S_1^2 + N_{1'}^2 \frac{N_{1'} - n_{1'}}{N_{1'}} \frac{1}{n_{1'}} S_{1'}^2 \right) + \sum_{i > 2k} N_1^2 V(\bar{y}_1) \right] \dots \dots \dots (1)$$

ซึ่งค่าประมาณความแปรปรวนรวมของค่าเฉลี่ยของชั้นภูมิทั้งหมดที่จับคู่กัน คือ

$$\hat{V}_c(\bar{y}_{st}) = \frac{1}{N^2} \left[\sum_{(i,i') \leq 2k} \left(N_1^2 \frac{N_1 - n_1}{N_1} \frac{1}{n_1} s_1^2 + N_{1'}^2 \frac{N_{1'} - n_{1'}}{N_{1'}} \frac{1}{n_{1'}} s_{1'}^2 \right) + \sum_{i > 2k} N_1^2 v(\bar{y}_1) \right] \text{เมื่อ } s_1^2 \text{ และ } s_{1'}^2 \text{ เป็นค่าประมาณความแปรปรวนของชั้นภูมิที่ } i \text{ และ } i'$$

จากสูตรเราไม่สามารถคำนวณค่า s_1^2 และ $s_{1'}^2$ ได้ เนื่องจากแต่ละชั้นภูมิมีขนาดตัวอย่างเพียง ๑ หน่วย จึงต้องเปลี่ยนสูตรข้างต้นให้เป็นรูปใหม่ ดังนี้

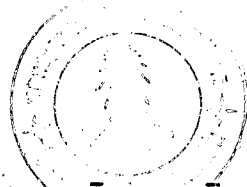
$$\begin{aligned} \text{จากนิยาม } V(X_1) &= E(X_1 - \bar{X})^2 \\ &= E(X_1^2) - \{E(X_1)\}^2 \end{aligned}$$

หรือ $E(X_1^2) = V(X_1) + \{E(X_1)\}^2 \dots \dots \dots (2)$

ถ้าให้ $X_1 = N_1 \bar{y}_1 - N_{1'} \bar{y}_{1'}$,

แทนค่า $X_1 = N_1 \bar{y}_1 - N_{1'} \bar{y}_{1'}$ จะได้

$$\begin{aligned} E(N_1 \bar{y}_1 - N_{1'} \bar{y}_{1'})^2 &= V(N_1 \bar{y}_1 - N_{1'} \bar{y}_{1'}) + \{E(N_1 \bar{y}_1 - N_{1'} \bar{y}_{1'})\}^2 \\ &= V(N_1 \bar{y}_1 - N_{1'} \bar{y}_{1'}) + \{N_1 E(\bar{y}_1) - N_{1'} E(\bar{y}_{1'})\}^2 \\ &= V(N_1 \bar{y}_1 - N_{1'} \bar{y}_{1'}) + \{N_1 \bar{Y}_1 - N_{1'} \bar{Y}_{1'}\}^2 \\ &\text{เมื่อ } \bar{Y}_1 \text{ และ } \bar{Y}_{1'} \text{ คือ ค่าเฉลี่ยของประชากรในชั้นภูมิที่ } i \text{ และ } i' \\ &= V(N_1 \bar{y}_1 - N_{1'} \bar{y}_{1'}) + (T_1 - T_{1'})^2 \\ &\text{เมื่อ } T_1 = N_1 \bar{Y}_1 \text{ และ } T_{1'} = N_{1'} \bar{Y}_{1'} \\ &= N_1^2 \frac{N_1 - n_1}{N_1} \frac{1}{n_1} S_1^2 + N_{1'}^2 \frac{N_{1'} - n_{1'}}{N_{1'}} \frac{1}{n_{1'}} S_{1'}^2 \\ &\quad + (T_1 - T_{1'})^2 \end{aligned}$$

เนื่องจาก $E(N_1 \bar{y}_1 - N_1 \bar{y}_{1'})^2 \cong (N_1 \bar{y}_1 - N_1 \bar{y}_{1'})^2$ และ $(T_1 - T_{1'})^2$ มีค่าน้อยมาก^๑

ดังนั้น $(N_1 \bar{y}_1 - N_1 \bar{y}_{1'})^2 \cong N_1^2 \frac{N_1 - n_1}{N_1} \frac{1}{n_1} S_1^2 + N_{1'}^2 \frac{N_{1'} - n_{1'}}{N_{1'}} \frac{1}{n_{1'}} S_{1'}^2$

นั่นคือ จาก (1) จะได้

$$\hat{V}_c(\bar{y}_{st}) \cong \frac{1}{N^2} \sum_{(1,1') \leq 2k} (N_1 \bar{y}_1 - N_1 \bar{y}_{1'})^2 + \frac{1}{N^2} \sum_{i > 2k} N_i^2 v(\bar{y}_i)$$

เนื่องจากเทอมแรกทางขวามือ ; $\frac{1}{N^2} \sum_{(1,1') \leq 2k} (N_1 \bar{y}_1 - N_1 \bar{y}_{1'})^2$ ประกอบด้วยชั้นภูมิที่ $(1,1')$ k คู่

และเทอมที่สองทางขวามือ ; $\frac{1}{N^2} \sum_{i > 2k} N_i^2 v(\bar{y}_i)$ ประกอบด้วยชั้นภูมิที่จัดกลุ่ม t ชั้นภูมิเข้าด้วยกัน

แต่ในแต่ละชั้นภูมิของเทอมที่สองนี้ไม่สามารถคำนวณค่า $v(\bar{y}_i)$ ได้ ดังนั้น จะประมาณความแปรปรวนของชั้นภูมิสุดท้ายที่ประกอบด้วย t ชั้นภูมิด้วยสูตรที่คล้ายกับเทอมแรก

$$\frac{1}{2N^2} \{ (N_1 \bar{y}_1 - N_1 \bar{y}_{1'})^2 + (N_1 \bar{y}_1 - N_1 \bar{y}_{1''})^2 + (N_1 \bar{y}_{1'} - N_1 \bar{y}_{1''})^2 \}$$

ดังนั้น สูตรสำหรับการประมาณความแปรปรวนของค่าเฉลี่ย เมื่อใช้แผนแบบการสำรวจอย่างมีชั้นภูมิแบบทางเดียวโดยสุ่มตัวอย่างมาชั้นภูมิละหนึ่งหน่วย คือ

$$\hat{V}_c(\bar{y}_{st}) \cong \frac{1}{N^2} \sum_{(1,1') \leq 2k} (N_1 \bar{y}_1 - N_1 \bar{y}_{1'})^2 + \frac{1}{2N^2} \{ (N_1 \bar{y}_1 - N_1 \bar{y}_{1'})^2 + (N_1 \bar{y}_1 - N_1 \bar{y}_{1''})^2 + (N_1 \bar{y}_{1'} - N_1 \bar{y}_{1''})^2 \}$$

^๑ Konijn H.S, Statistical Theory of Sample Survey

Design and Analysis, North-Holland publishing company

London 1973, p. 144

๒.๑.๒ ความเียงเเฉในทางบวกของความแปรปรวนในการสุ่มตัวอย่างมาชั้นภูมิละ
หนึ่งหน่วย (Positive Bias of Variance with one unit per stratum)

ในการสุ่มตัวอย่างมาชั้นภูมิละหนึ่งหน่วย เนื่องจากในแต่ละชั้นภูมิที่นำมาจัดคู่กัน
ต้องมีจำนวนหน่วยตัวอย่างใกล้เคียงกัน และค่าเฉลี่ยของประชากรของชั้นภูมิที่นำมาจัดคู่กัน
ต้องไม่แตกต่างกันมากนัก ถ้าค่าเฉลี่ยของประชากรของชั้นภูมิที่นำมาจัดคู่กันต่างกันมากจะก่อให้เกิด
ความเียงเเฉในทางบวกของค่าความแปรปรวนของค่าประมาณ ดังนี้

ถ้าผลการสุ่มตัวอย่างในแต่ละคู่เป็น y_{i1} , y_{i2} โดยที่ i มีค่าตั้งแต่ 1 ถึง $L/2$
ในทำนองเดียวกับ (2) ได้ว่า

$$E(y_{i1} - y_{i2})^2 = (\bar{y}_{i1} - \bar{y}_{i2})^2 + \frac{N_i - 1}{N_i} (S_{i1}^2 + S_{i2}^2) \dots \dots \dots (3)$$

โดยที่ $N_i = N'_i = N_h$ ซึ่งคือจำนวนประชากรในแต่ละชั้นภูมิในคู่นี้
พิจารณาค่าประมาณ

$$\hat{V}(\bar{y}_{st}) = \frac{1}{N^2} \sum_{i=1}^{L/2} N_i^2 (y_{i1} - y_{i2})^2 \dots \dots \dots (4)$$

ค่าเฉลี่ยของจำนวนนี้ก็คือ

$$E \hat{V}(\bar{y}_{st}) = E \left[\frac{1}{N^2} \sum_{i=1}^{L/2} N_i^2 (y_{i1} - y_{i2})^2 \right] \dots \dots \dots (5)$$

แทนค่า (3) ลงใน (5)

$$\therefore E \hat{V}(\bar{y}_{st}) = \frac{1}{N^2} \left[\sum_{h=1}^L N_h (N_h - 1) S_h^2 + \sum_{i=1}^{L/2} N_i^2 (\bar{y}_{i1} - \bar{y}_{i2})^2 \right] \dots (6)$$

เทอมแรกทางขวามือเป็นค่าความแปรปรวนที่ถูกต้อง (Correct variance)

($n_h = 1$) เทอมที่สองคือ ความเียงเเฉของความแปรปรวนในทางบวก ความเียงเเฉดังกล่าว
ขึ้นอยู่กับความแตกต่างของค่าเฉลี่ยที่แท้จริง (true mean) ของชั้นภูมิที่นำมาจับคู่กัน และจาก (5)
ให้ข้อสังเกตว่าถ้าจัดคู่ชั้นภูมิที่มีค่าจากตัวอย่าง (sample value) ต่างกันเพียงเล็กน้อย
จะทำให้ค่าความแปรปรวนที่ได้เป็นค่าประมาณที่ต่ำกว่าความเป็นจริง (Underestimate)

๒.๒ แผนแบบการสำรวจอย่างมีชั้นภูมิแบบสองทางโดยใช้ตัวอย่างจำนวนน้อย

(Two-way stratification with small sample)

ในการวางแผนการสำรวจอย่างมีชั้นภูมิแบบสองทางโดยใช้ตัวอย่างจำนวนน้อยนี้ จะแบ่งหน่วยตัวอย่างออกเป็นพวก ๆ ตามลักษณะ ๒ ลักษณะ คือ ทางแถว (row) และทางสดมภ์ (column) แต่ละพวกที่แบ่งแล้วเรียกว่า ชั้นภูมิ (stratum) หรือเซลล์ (Cell) แล้วเลือกตัวอย่างจากแต่ละชั้นภูมิ โดยที่ตัวอย่างที่เลือกในแต่ละชั้นภูมินี้เป็นอิสระต่อกัน หลักในการจัดชั้นภูมิแบบสองทางนี้เป็นเช่นเดียวกันกับในแผนแบบการสำรวจอย่างมีชั้นภูมิแบบทางเดียว กล่าวคือ ภายในชั้นภูมิเดียวกัน ตัวอย่างควรประกอบด้วยหน่วยตัวอย่างที่มีความคล้ายคลึงกัน (homogeneous) และชั้นภูมิที่แตกต่างกัน ควรประกอบด้วยหน่วยตัวอย่างที่มีความแตกต่างกัน (heterogeneous)

จุดประสงค์ที่สำคัญของการใช้แผนแบบการสำรวจอย่างมีชั้นภูมิแบบสองทาง ก็เพื่อลดความคลาดเคลื่อนภายในชั้นภูมิให้น้อยลง ซึ่งจะทำให้ความคลาดเคลื่อนในระดับประชากรรวมมีค่าต่ำไปด้วย การใช้แผนแบบนี้มีประสิทธิภาพสูงกว่าการใช้แผนแบบการสำรวจอย่างมีชั้นภูมิแบบทางเดียว หรือกล่าวอีกอย่างหนึ่ง คือ การใช้แผนแบบการสำรวจอย่างมีชั้นภูมิแบบสองทาง โดยใช้ตัวอย่างจำนวนน้อยนี้จะให้ค่าประมาณที่มีความแปรปรวนหรือความคลาดเคลื่อนน้อยกว่าการใช้แผนแบบการสำรวจอย่างมีชั้นภูมิแบบทางเดียวเสมอ

ส่วนข้อเสียก็คือ การใช้แผนแบบการสำรวจอย่างมีชั้นภูมิแบบสองทาง จะต้องเสียเวลาและค่าใช้จ่ายมากขึ้นในการประมาณพารามิเตอร์ เนื่องจากมีงานเพิ่มมากขึ้นทั้งในขั้นการเลือกตัวอย่างและขั้นการประมาณผล และในการใช้แผนแบบการสำรวจอย่างมีชั้นภูมิแบบสองทางโดยใช้ตัวอย่างจำนวนน้อยนี้ ขนาดตัวอย่างที่ใช้จะต้องกำหนดให้มากพอที่จะกระจายตกในชั้นภูมิต่าง ๆ ถ้าขนาดตัวอย่างที่ใช้น้อยเกินไป จะมีปัญหาในการประมาณค่าความแปรปรวนภายในชั้นภูมิได้

ถ้าให้ R แทนจำนวนแถว C แทนจำนวนสดมภ์ และ n แทนขนาดตัวอย่าง การแบ่งประเภทของหน่วยตัวอย่างออกเป็น R แถว และ C สดมภ์ จะได้ชั้นภูมิทั้งหมด RC ชั้นภูมิ จำนวนหน่วยตัวอย่างในแต่ละชั้นภูมิ (n_{ij}) ที่ใช้ประมาณความแปรปรวนภายในชั้นภูมิควรจะมีอย่างน้อยเท่ากับ ๒ หน่วยตัวอย่าง นั่นคือ ขนาดตัวอย่างที่ต้องใช้ในการประมาณความแปรปรวนอย่างน้อยต้องมากกว่าหรือเท่ากับ $2 RC$ ($n \geq 2 RC$)

สำหรับปัญหาที่เกิดขึ้น เมื่อขนาดตัวอย่างที่ใช้ไม่เพียงพอที่จะกระจายตกในแต่ละชั้นภูมิได้อย่างน้อย ๒ หน่วยตัวอย่าง ไบรอัน (Bryant) ฮาร์ทลี (Hartley) และ เจสเซน (Jessen) ได้คิดวิธีประมาณค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนรวม ซึ่งมีวิธีการดังต่อไปนี้

สมมติให้หน่วยตัวอย่างทั้งหมดถูกแบ่งออกเป็นชั้นภูมิทั้งหมด $1j$ ชั้นภูมิ คือมี 1 แถว และ j สดมภ์ ถ้าให้

N_{1j} = จำนวนหน่วยตัวอย่างทั้งหมดในแถวที่ 1 สดมภ์ที่ j
หรือ จำนวนหน่วยตัวอย่างทั้งหมดในชั้นภูมิหรือเซลล์ที่ $1j$

n = ขนาดตัวอย่าง

n_{1j} = ขนาดตัวอย่างในแถวที่ 1 สดมภ์ที่ j หรือขนาดตัวอย่างในชั้นภูมิที่ $1j$

$n_{1.}$ = ขนาดตัวอย่างในแถวที่ 1

$$= nP_{1.}$$

$n_{.j}$ = ขนาดตัวอย่างในสดมภ์ที่ j

$$= nP_{.j}$$

P_{1j} = โอกาสที่หน่วยตัวอย่างในชั้นภูมิที่ $1j$ จะถูกเลือก

$$= \frac{\text{จำนวนหน่วยตัวอย่างทั้งหมดในแถวที่ } 1, \text{ สดมภ์ที่ } j}{\text{จำนวนหน่วยตัวอย่างทั้งหมด}}$$

$$= \frac{N_{1j}}{\sum_{1j} N_{1j}}$$

$N_{1.}$ = จำนวนหน่วยตัวอย่างทั้งหมดในแถวที่ 1

$$= \sum_j N_{1j}$$

$P_{1.}$ = $\frac{\text{จำนวนหน่วยตัวอย่างทั้งหมดในแถวที่ } 1}{\text{จำนวนหน่วยตัวอย่างทั้งหมด}}$

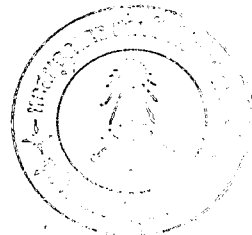
$$= \frac{N_{1.}}{\sum_{1j} N_{1j}}$$

$N_{.j}$ = จำนวนหน่วยตัวอย่างทั้งหมดในสดมภ์ที่ j

$$= \sum_1 N_{1j}$$

$P_{.j}$ = $\frac{\text{จำนวนหน่วยตัวอย่างทั้งหมดในสดมภ์ที่ } j}{\text{จำนวนหน่วยตัวอย่างทั้งหมด}}$

$$= \frac{N_{.j}}{\sum_{1j} N_{1j}}$$

ตารางที่ ๑ แสดงแผนแบบการสำรวจอย่างมีชั้นภูมิแบบสองทาง

แถว	สดมภ์							ยอดรวม	ขนาดตัวอย่าง
	1	2	3	...	j	...	C		
1	$\begin{matrix} N_{11} \\ P_{11} \end{matrix}$	$\begin{matrix} N_{12} \\ P_{12} \end{matrix}$	$\begin{matrix} N_{13} \\ P_{13} \end{matrix}$...	$\begin{matrix} N_{1j} \\ P_{1j} \end{matrix}$...	$\begin{matrix} N_{1C} \\ P_{1C} \end{matrix}$	$\begin{matrix} N_{1.} \\ P_{1.} \end{matrix}$	$n_{1.}$
2	$\begin{matrix} N_{21} \\ P_{21} \end{matrix}$	$\begin{matrix} N_{22} \\ P_{22} \end{matrix}$	$\begin{matrix} N_{23} \\ P_{23} \end{matrix}$...	$\begin{matrix} N_{2j} \\ P_{2j} \end{matrix}$...	$\begin{matrix} N_{2C} \\ P_{2C} \end{matrix}$	$\begin{matrix} N_{2.} \\ P_{2.} \end{matrix}$	$n_{2.}$
3	$\begin{matrix} N_{31} \\ P_{31} \end{matrix}$	$\begin{matrix} N_{32} \\ P_{32} \end{matrix}$	$\begin{matrix} N_{33} \\ P_{33} \end{matrix}$...	$\begin{matrix} N_{3j} \\ P_{3j} \end{matrix}$...	$\begin{matrix} N_{3C} \\ P_{3C} \end{matrix}$	$\begin{matrix} N_{3.} \\ P_{3.} \end{matrix}$	$n_{3.}$
⋮	⋮	⋮	⋮		⋮		⋮	⋮	⋮
⋮	⋮	⋮	⋮		⋮		⋮	⋮	⋮
⋮	⋮	⋮	⋮		⋮		⋮	⋮	⋮
1	$\begin{matrix} N_{i1} \\ P_{i1} \end{matrix}$	$\begin{matrix} N_{i2} \\ P_{i2} \end{matrix}$	$\begin{matrix} N_{i3} \\ P_{i3} \end{matrix}$...	$\begin{matrix} N_{ij} \\ P_{ij} \end{matrix}$...	$\begin{matrix} N_{iC} \\ P_{iC} \end{matrix}$	$\begin{matrix} N_{i.} \\ P_{i.} \end{matrix}$	$n_{i.}$
⋮	⋮	⋮	⋮		⋮		⋮	⋮	⋮
⋮	⋮	⋮	⋮		⋮		⋮	⋮	⋮
R	$\begin{matrix} N_{R1} \\ P_{R1} \end{matrix}$	$\begin{matrix} N_{R2} \\ P_{R2} \end{matrix}$	$\begin{matrix} N_{R3} \\ P_{R3} \end{matrix}$...	$\begin{matrix} N_{Rj} \\ P_{Rj} \end{matrix}$...	$\begin{matrix} N_{RC} \\ P_{RC} \end{matrix}$	$\begin{matrix} N_{R.} \\ P_{R.} \end{matrix}$	$n_{R.}$
ยอดรวม	$\begin{matrix} N_{.1} \\ P_{.1} \end{matrix}$	$\begin{matrix} N_{.2} \\ P_{.2} \end{matrix}$	$\begin{matrix} N_{.3} \\ P_{.3} \end{matrix}$...	$\begin{matrix} N_{.j} \\ P_{.j} \end{matrix}$...	$\begin{matrix} N_{.C} \\ P_{.C} \end{matrix}$	$\sum_{ij} P_{ij} = 1$	
ขนาดตัวอย่าง	$n_{.1}$	$n_{.2}$	$n_{.3}$...	$n_{.j}$...	$n_{.C}$		

การกำหนดขนาดตัวอย่างให้แก่แต่ละชั้นภูมิกระทำโดยคำนวณขนาดตัวอย่างในแต่ละแถว ด้วย $n_{i.} = nP_{i.}$ และคำนวณขนาดตัวอย่างในแต่ละสทมภ์ด้วย $n_{.j} = nP_{.j}$ เมื่อปิดเศษตัวเลข ทศนิยมที่คำนวณได้ให้เป็นเลขจำนวนเต็ม (integer) จะได้ $\sum_i n_{i.} = n$ และ $\sum_j n_{.j} = n$ ตารางที่ใช้ในการสุ่มตัวอย่างในแต่ละชั้นภูมิเป็นดังนี้

ตารางที่ ๒ ตารางที่ใช้ในการสุ่มตัวอย่างในแต่ละชั้นภูมิ

แถว \ สทมภ์	1				...	j				...	c				จำนวน ตัวอย่าง
	1	2	...	$nP_{.1}$...	1	2	...	$nP_{.j}$...	1	2	...	$nP_{.c}$	
1	1														
	2														
	⋮														
	$nP_{1.}$														$nP_{1.}$
⋮	⋮														
	⋮														
i	1														
	2														
	⋮														
	$nP_{i.}$														$nP_{i.}$
R	1														
	2														
	⋮														
	$nP_{R.}$														$nP_{R.}$
จำนวนตัวอย่าง	$nP_{.1}$					$nP_{.j}$					$nP_{.c}$				n

จากตารางที่ใช้ในการสุ่มตัวอย่างในแต่ละชั้นภูมิข้างต้น สุ่มตัวอย่างในแต่ละแถว

เป็นอิสระต่อกัน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบธรรมดาโดยไม่มีการแทนที่ (random sampling without replacement)

๑. จากแถวที่ ๑ สุ่มตัวอย่างมา ๑ สดมภ์ นำสดมภ์ที่ถูกสุ่มแล้วออก
๒. จากแถวที่ ๒ สุ่มตัวอย่างสดมภ์ที่เหลือจากการสุ่มในแถวที่ ๑ มาอีก ๑ สดมภ์ แล้วนำสดมภ์ที่ถูกสุ่มแล้วออก

ทำเช่นนี้จนกระทั่งถึงแถวที่ n จะได้ตัวอย่างขนาด n ที่กระจายในแต่ละชั้นภูมิ ด้วยความน่าจะเป็น

$$P_{ij} \cong \frac{n_i \cdot n_j}{n^2} \quad \text{โดยที่} \quad \sum_{ij} P_{ij} = 1$$

การกำหนดขนาดตัวอย่างให้แก่แต่ละแถวหรือแต่ละสดมภ์ (n_i หรือ n_j) แถวใดหรือสดมภ์ใดมีจำนวนหน่วยตัวอย่างมาก จำนวนตัวอย่างที่เลือกมาจากแถวนั้นหรือสดมภ์นั้นก็จะมีจำนวนมาก และแถวใดหรือสดมภ์ใดมีจำนวนหน่วยตัวอย่างน้อย จำนวนตัวอย่างที่เลือกมาจากแถวนั้นหรือสดมภ์นั้นก็จะมีจำนวนน้อย

๒.๒.๑ การประมาณค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนของค่าเฉลี่ย

ก. การประมาณค่าเฉลี่ย

สมมติให้ y_{ij} เป็นค่าของลักษณะที่ต้องการศึกษา หรือข้อมูลของแถวที่ i สดมภ์ที่ j ($i = 1, 2, 3, \dots, R$; $j = 1, 2, 3, \dots, C$)

สูตรสำหรับการประมาณค่าเฉลี่ยของ Y คือ

$$\bar{y}_u = \frac{1}{n} \sum \frac{n_i^2 P_{ij}}{n_i \cdot n_j} y_{ij} \quad 002864$$

ค่าเฉลี่ย \bar{y}_u ที่ได้เป็นค่าประมาณที่ไม่มีความเียงเฉงของ $\bar{Y}..$

$$\text{หรือ} \quad E(\bar{y}_u) = \bar{Y}.. \quad \text{โดยที่} \quad \bar{Y}.. = \sum_{ij} P_{ij} \bar{Y}_{ij}$$

$$\bar{Y}.. = \text{ค่าเฉลี่ยของประชากร}$$

$$\bar{Y}_{ij} = \text{ค่าเฉลี่ยของประชากรในแต่ละเซลล์}$$

ข. การประมาณค่าความแปรปรวนของค่าเฉลี่ย $(\hat{V}(\bar{y}_u))$

สูตรที่ใช้สำหรับหาค่าความแปรปรวนของค่าเฉลี่ยเมื่อใช้แผนแบบการสำรวจ
อย่างมีชั้นภูมิแบบสองทางโดยใช้ตัวอย่างจำนวนน้อย คือ

$$\hat{V}(\bar{y}_u) \cong \frac{1}{n} \sum_{ij} P_{ij} s_{ij}^2 + \frac{1}{n-1} \sum_{ij} P_{ij} (\bar{y}_{ij} - \bar{y}_i)^2 - \frac{1}{n-1} \sum_j P_{\cdot j} (\bar{y}_{\cdot j} - \bar{y}_u)^2$$

$$\begin{aligned} \text{เมื่อ } s_{ij}^2 &= \text{ความแปรปรวนของหน่วยตัวอย่างในชั้นภูมิที่ } ij \\ &= \frac{\sum_{ij} (y_{ij} - \bar{y}_{ij})^2}{n_{ij} - 1} \end{aligned}$$

$$\bar{y}_{ij} = \text{ค่าเฉลี่ยของหน่วยตัวอย่างในชั้นภูมิที่ } ij$$

$$\bar{y}_i = \text{ค่าเฉลี่ยของหน่วยตัวอย่างในแถวที่ } i$$

$$\bar{y}_{\cdot j} = \text{ค่าเฉลี่ยของหน่วยตัวอย่างในสดมภ์ที่ } j$$

พิจารณาเทอม $\frac{1}{n} \sum_{ij} P_{ij} s_{ij}^2$ เนื่องจากชั้นภูมิที่ ij บางชั้นภูมิมีตัวอย่างตกเพียง ๑ หน่วย

เท่านั้น การประมาณค่าความแปรปรวนภายในชั้นภูมินั้นจึงไม่สามารถกระทำได้ แต่มีวิธีการที่สามารถ
ประมาณค่าความแปรปรวนรวมได้โดยการจัดกลุ่มชั้นภูมิเข้าด้วยกัน (Collapsed strata)

ซึ่งวิธีการนี้ได้กล่าวโดยละเอียดแล้วในแผนแบบการสำรวจอย่างมีชั้นภูมิแบบทางเดียว โดยสุ่มตัวอย่าง
มาชั้นภูมิละหนึ่งหน่วย ในที่นี้จะกล่าวเฉพาะการประยุกต์สูตรมาใช้

จาก $\frac{1}{n} \sum_{ij} P_{ij} s_{ij}^2 = \text{ความแปรปรวนของชั้นภูมิที่นำมาจัดกลุ่ม} + \text{ความแปรปรวน}$
ของชั้นภูมิที่ไม่จัดกลุ่ม

$$= \sum_k P_{C_k} \hat{V}_{C_k}(\bar{y}_{st}) + \text{ความแปรปรวนของชั้นภูมิที่ไม่จัดกลุ่ม}$$

$$= \frac{1}{2} \sum_{N_{C(h,h')} \leq 2k} P_{C(h,h')} (N_h \bar{y}_h - N_{h'} \bar{y}_{h'})^2$$

$$+ \frac{1}{2N_C^2} P_{C(h,h',h'')} \left\{ (N_h \bar{y}_h - N_{h'} \bar{y}_{h'})^2 + (N_h \bar{y}_h - N_{h''} \bar{y}_{h''})^2 \right.$$

$$\left. + (N_{h'} \bar{y}_{h'} - N_{h''} \bar{y}_{h''})^2 \right\} + \text{ความแปรปรวนของชั้นภูมิที่ไม่จัดกลุ่ม}$$

ซึ่ง

$$P_{C(h,h')} = \text{สัดส่วนของจำนวนหน่วยตัวอย่างในชั้นภูมิที่ } h+h' \text{ ต่อจำนวนหน่วยตัวอย่างทั้งหมด}$$

$$P_{C(h,h',h'')} = \text{สัดส่วนของจำนวนหน่วยตัวอย่างในชั้นภูมิที่ } h+h'+h'' \text{ ต่อจำนวนหน่วยตัวอย่างทั้งหมด}$$

$$N_h = \text{จำนวนหน่วยตัวอย่างทั้งหมดในชั้นภูมิที่ } h$$

$$N_{h'} = \text{จำนวนหน่วยตัวอย่างทั้งหมดในชั้นภูมิที่ } h' \text{ ที่นำมาจัดคู่กับชั้นภูมิที่ } h$$

$$N_{h''} = \text{จำนวนหน่วยตัวอย่างทั้งหมดในชั้นภูมิที่ } h'' \text{ ที่นำมาจัดกลุ่มกับชั้นภูมิที่ } h \text{ และ } h'$$

$$\bar{y}_h = \text{ค่าเฉลี่ยของชั้นภูมิที่ } h$$

$$\bar{y}_{h'} = \text{ค่าเฉลี่ยของชั้นภูมิที่ } h' \text{ ที่นำมาจัดคู่กับชั้นภูมิที่ } h$$

$$\bar{y}_{h''} = \text{ค่าเฉลี่ยของชั้นภูมิที่ } h'' \text{ ที่นำมาจัดกลุ่มกับชั้นภูมิที่ } h \text{ และ } h'$$

$$N_C = \text{จำนวนหน่วยตัวอย่างทั้งหมดในชั้นภูมิที่นำมาจัดกลุ่มกัน}$$

ในทำนองเดียวกันพิจารณาเทอม $\frac{1}{n-1} \sum_{ij} P_{ij} (\bar{y}_{ij} - \bar{y}_i)^2$ เนื่องจากบางแถวมีตัวอย่างตกเพียง ๑ หน่วย การประมาณค่าความแปรปรวนในแถวนั้นจึงไม่สามารถกระทำได้ การประมาณค่าความแปรปรวนรวมจะใช้วิธีการจับคู่แถวที่มีข้อมูลตัวอย่างเพียง ๑ หน่วยตัวอย่างเข้าด้วยกัน

$$\text{จาก } \frac{1}{n-1} \sum_{ij} P_{ij} (\bar{y}_{ij} - \bar{y}_i)^2 = \text{ความแปรปรวนของแถวที่นำมาจัดกลุ่ม} + \text{ความแปรปรวนของแถวที่ไม่จัดกลุ่ม}$$

$$= n_c \sum_k P_{C_k} \hat{V}_{C_k} (\bar{y}_{st}) + \text{ความแปรปรวนของแถวที่ไม่จัดกลุ่ม}$$

$$= \frac{n_c}{N_c} \sum_{(h,h') \leq 2k} P_{C(h,h')} (N_h \bar{y}_h - N_{h'} \bar{y}_{h'})^2$$

+ ความแปรปรวนของแถวที่ไม่จัดกลุ่ม

- n_c = จำนวนตัวอย่างที่มาจัดกลุ่มกัน
- $p_c(h, h')$ = สัดส่วนของจำนวนหน่วยตัวอย่างในแถวที่ $h+h'$ ต่อจำนวนหน่วยตัวอย่างทั้งหมด
- N_h = จำนวนของค่าเฉลี่ยของชั้นภูมิในแถวที่ h
- $N_{h'}$ = จำนวนของค่าเฉลี่ยของชั้นภูมิในแถวที่ h'
- \bar{y}_h = ค่าเฉลี่ย (sample mean) ของ \bar{y}_{ij} ในแถวที่ h
- $\bar{y}_{h'}$ = ค่าเฉลี่ย (sample mean) ของ \bar{y}_{ij} ในแถวที่ h'
- N_c = จำนวนค่าเฉลี่ย (\bar{y}_{ij}) ทั้งหมดทุกแถวที่นำมาจัดกลุ่มกัน

๒.๒.๒ การเปรียบเทียบประสิทธิภาพระหว่างแผนแบบการสำรวจอย่างมีชั้นภูมิแบบสองทาง โดยใช้ตัวอย่างจำนวนน้อย กับแผนแบบการสำรวจอย่างมีชั้นภูมิแบบทางเดียว

ในการใช้แผนแบบการสำรวจอย่างมีชั้นภูมิแบบสองทางโดยใช้ตัวอย่างจำนวนน้อย นั้น วัตถุประสงค์สำคัญก็เพื่อที่จะทำให้สามารถประมาณค่าพารามิเตอร์ที่สนใจ เช่น ค่าเฉลี่ย ให้มีความแปรปรวนหรือความคลาดเคลื่อนน้อยกว่าการใช้แผนแบบการสำรวจอย่างมีชั้นภูมิแบบทางเดียว

จากสูตรความแปรปรวนของค่าเฉลี่ย เมื่อใช้แผนแบบการสำรวจอย่างมีชั้นภูมิแบบสองทางโดยใช้ตัวอย่างจำนวนน้อย

$$v(\bar{y}_c) = \frac{1}{n} \sum P_{ij} S_{ij}^2 + \frac{1}{n-1} \sum P_{ij} (\bar{y}_{ij} - \bar{y}_{i.})^2 - \frac{1}{n-1} \sum P_{.j} (\bar{y}_{.j} - \bar{y}_{..})^2 \dots \dots (1)$$

ถ้าใช้แผนแบบการสำรวจอย่างมีชั้นภูมิแบบทางเดียว โดยใช้แถวเป็นชั้นภูมิ

ค่าเฉลี่ยของ Y คือ

$$\bar{y}_{st} = \sum_i P_{i.} \bar{y}_{n_{i.}}$$

เมื่อ $P_{i.}$ = สัดส่วนของจำนวนหน่วยตัวอย่างในชั้นภูมิที่ i ต่อจำนวนหน่วยตัวอย่างทั้งหมด

$$= \frac{N_{i.}}{N}$$

$$\bar{y}_{i.}$$
 = ค่าเฉลี่ยที่ได้จากตัวอย่างในชั้นภูมิที่ i

และความแปรปรวนของ Y คือ

$$V(\bar{y}_{st}) \cong \sum_i \frac{P_i^2 S_i^2}{n_i} \dots\dots\dots(2)$$

เราทราบว่า

$$\begin{aligned} S_i^2 &= \frac{1}{NP_{i.}-1} \sum_{jk} (y_{ijk} - \bar{y}_{i.})^2 \\ &= \frac{1}{NP_{i.}-1} \sum_{jk} (y_{ijk} - \bar{y}_{ij} + \bar{y}_{ij} - \bar{y}_{i.})^2 \\ &= \frac{1}{NP_{i.}-1} \left[\sum_j (N_{ij}-1) S_{ij}^2 + \sum_j N_{ij} (\bar{y}_{ij} - \bar{y}_{i.})^2 \right] \\ &= \sum_j \frac{P_{ij}}{P_{i.}} S_{ij}^2 + \sum_j \frac{P_{ij}}{P_{i.}} (\bar{y}_{ij} - \bar{y}_{i.})^2 \end{aligned}$$

ดังนั้น จาก (2)

$$V(\bar{y}_{st}) \cong \frac{1}{n} \sum_{ij} P_{ij} S_{ij}^2 + \frac{1}{n} \sum_{ij} P_{ij} (\bar{y}_{ij} - \bar{y}_{i.})^2 \dots\dots\dots(3)$$

$$(3)-(1); V(\bar{y}_{st}) - V(\bar{y}_u) = \frac{1}{n-1} \sum_j P_{.j} (\bar{y}_{.j} - \bar{Y}_{..})^2 - \frac{1}{n(n-1)} \sum_{ij} P_{ij} (\bar{y}_{ij} - \bar{y}_{i.})^2$$

ตามหลักการจัดชั้นภูมิ ภายในชั้นภูมิเดียวกันจะประกอบด้วยหน่วยตัวอย่างที่มีความคล้ายคลึงกัน และต่างชั้นภูมิกันจะประกอบด้วยหน่วยตัวอย่างที่มีความแตกต่างกันในลักษณะที่สนใจจะศึกษา

ดังนั้น เหอมแรกทางขวามือ $\frac{1}{n-1} \sum_j P_{.j} (\bar{y}_{.j} - \bar{Y}_{..})^2$ ซึ่งเป็นความแตกต่างระหว่างชั้นภูมิ

ย่อมต้องมีค่ามากกว่า เหอมที่สอง $\frac{1}{n(n-1)} \sum_{ij} P_{ij} (\bar{y}_{ij} - \bar{y}_{i.})^2$ ซึ่งเป็นความแตกต่าง

ภายในชั้นภูมิเสมอ ผลที่ได้มีค่าเป็นบวก หรือ $V(\bar{y}_{st}) - V(\bar{y}_u)$ มีค่ามากกว่า ๐

นั่นคือ การใช้แผนแบบการสำรวจอย่างมีชั้นภูมิแบบสองทางโดยใช้ตัวอย่างจำนวนน้อย

จะมีประสิทธิภาพสูงกว่าการใช้แผนแบบการสำรวจอย่างมีชั้นภูมิแบบทางเดียวเสมอ

๒.๓ แผนแบบการสำรวจอย่างมีชั้นภูมิแบบสองทางแบบมีระบบโดยให้ความน่าจะเป็นของการเลือกหน่วยตัวอย่างเป็นปฏิภาคกับขนาดของหน่วยตัวอย่างที่ต้องการสำรวจ

(Two-way stratification with systematic pps - sampling)

ในการวางแผนการสำรวจแบบนี้ จะแบ่งประเภทของหน่วยตัวอย่างออกตามลักษณะ ๒ อย่าง เช่นเดียวกับในแผนแบบการสำรวจอย่างมีชั้นภูมิแบบสองทางโดยใช้ตัวอย่างจำนวนน้อย คือ

โดยใช้ตัวอย่างจำนวนน้อย คือ แบ่งหน่วยตัวอย่างออกเป็นทางแถวและทางสดมภ์ ซึ่งทำให้เกิดชั้นภูมิ หรือ เซลล์ ภายในชั้นภูมิเดียวกันจะประกอบด้วยหน่วยตัวอย่างที่มีความคล้ายคลึงกัน และต่างชั้นภูมิจะประกอบด้วยหน่วยตัวอย่างที่มีความแตกต่างกัน

การสุ่มตัวอย่างแบบมีระบบ (systematic sampling) ต่างกับการสุ่มตัวอย่างแบบธรรมดา (simple random sampling) คือ การสุ่มตัวอย่างแบบมีระบบจะได้ตัวอย่างที่กระจายเป็นระบบในประชากรแน่นอนกว่าการสุ่มตัวอย่างแบบธรรมดา และโอกาสในการเลือก (selection probability) เมื่อใช้การสุ่มตัวอย่างแบบมีระบบโดยให้ความน่าจะเป็นของการเลือกหน่วยตัวอย่าง เป็นปฏิภาคกับขนาดของหน่วยตัวอย่างที่ต้องการสำรวจขึ้นอยู่กับจำนวนและขนาดของหน่วยตัวอย่าง สำหรับจำนวนของหน่วยตัวอย่างในประชากรจะทราบได้ไม่ยากนัก แต่สิ่งที่เป็นปัญหาคือ จะใช้อะไร เป็นค่าที่ใช้วัดขนาดของลักษณะที่ต้องการศึกษา ซึ่งจะได้กล่าวในตอนต่อไป

จุดประสงค์สำคัญของการใช้แผนแบบการสำรวจอย่างมีชั้นภูมิแบบสองทางแบบมีระบบ โดยให้ความน่าจะเป็นของการเลือกหน่วยตัวอย่าง เป็นปฏิภาคกับขนาดของหน่วยตัวอย่างที่ต้องการสำรวจ คือ เพื่อลดความคลาดเคลื่อนในระดับประชากรรวมให้มีค่าต่ำ ความคลาดเคลื่อนในระดับประชากรรวมจะมีค่ามากหรือน้อยขึ้นอยู่กับโอกาสในการเลือก ผู้วางแผนการสำรวจจะต้องพยายามกำหนดให้โอกาสในการเลือก เป็นปฏิภาคโดยตรงกับค่าที่ใช้วัดขนาดของลักษณะที่ต้องการศึกษา ซึ่งค่าที่ใช้วัดขนาดของลักษณะที่ต้องการศึกษานี้จะต้องมีส่วนสัมพันธ์ใกล้ชิดกับลักษณะที่ต้องการศึกษา ถ้าผู้วางแผนการสำรวจสามารถ เลือกใช้ค่าที่ใช้วัดขนาดให้มีส่วนสัมพันธ์ใกล้ชิดกับลักษณะที่ต้องการศึกษาได้มากเท่าไร ค่าประมาณที่ได้ย่อมมีความแปรปรวนหรือความคลาดเคลื่อนน้อยลงเท่านั้น ในทางปฏิบัติจริง ๆ ไม่ทราบค่าของลักษณะที่ต้องการศึกษา จึงต้องพยายามหาค่าที่จะใช้เป็นตัวแทนของลักษณะที่ต้องการศึกษา

หลักสำคัญในการเลือกใช้ค่าที่ใช้วัดขนาดของลักษณะที่ต้องการศึกษา คือ ค่าที่ใช้วัดขนาด ต้องมีส่วนสัมพันธ์ใกล้ชิดกับลักษณะที่ต้องการศึกษา หรือมีความเป็นตัวแทนลักษณะที่ต้องการศึกษา และสามารถให้ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลักษณะที่ต้องการศึกษาได้มากที่สุด

ในการสุ่มตัวอย่างจากชั้นภูมิใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบมีระบบ การสุ่มตัวอย่างวิธีนี้เป็นวิธีการสุ่มตัวอย่างที่ให้ความน่าจะเป็นที่หน่วยตัวอย่างหนึ่ง ๆ จะถูกเลือก เข้าไปอยู่ในตัวอย่าง

เท่ากันหมด (equal probability sampling หรือ random sampling) เทคนิคการสุ่มตัวอย่างแบบนี้จะคำนวณช่วงสุ่ม (sampling interval) สมมุติเท่ากับ I เลือกจุดเริ่มสุ่ม (random start) r ตัวอย่างที่ได้จะประกอบด้วยหน่วยตัวอย่างที่ $r, r+I, r+2I, \dots$ ซึ่งเป็นการเลือกหน่วยตัวอย่างมา c หน่วยทุก ๆ I หน่วย คล้ายกับประชากรถูกแบ่งออกเป็น I ชุด แบบมีระบบก่อนที่จะถูกเลือกมาใช้อย่างสุ่ม ๆ c ชุด

การใช้การสุ่มตัวอย่างแบบมีระบบ มีข้อดีคือ สามารถเลือกตัวอย่างได้ง่าย รวดเร็ว ประหยัดเวลาและค่าใช้จ่าย อาจสามารถลดความคลาดเคลื่อนของค่าประมาณ และค่าประมาณที่ได้จะมีความแม่นยำ (precise) กว่าวิธีการสุ่มแบบธรรมดา เนื่องจากในการสุ่มตัวอย่างแบบมีระบบ ตัวอย่างที่ได้จะกระจายทั่วไปในประชากร ทำให้ได้ตัวอย่างที่เป็นตัวแทนของประชากรกระจายอยู่ทั่วไป ไม่มารวมอยู่ช่วงใดช่วงหนึ่ง แต่มีข้อควรระมัดระวังในการใช้การสุ่มตัวอย่างแบบนี้คือ การเรียงลำดับของหน่วยตัวอย่างในประชากรจะต้องเรียงให้หน่วยตัวอย่างที่มีค่าใกล้เคียงกันไว้ใกล้ ๆ กัน หรือไว้ในกลุ่มย่อย (subgroup) เดียวกัน เมื่อสุ่มตัวอย่างจะได้ตัวอย่างที่มีความแตกต่างกันกระจายอยู่ทั่วไป

๒.๓.๑ วิธีการเลือกตัวอย่าง

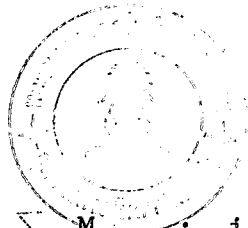
สมมุติว่าในการวางแผนการสำรวจได้แบ่งประเภทของหน่วยตัวอย่างออกเป็น ๒ ทาง คือ ทางแถวและทางสดมภ์ สมมุติให้มี R แถว และ C สดมภ์

ต้องการเลือกตัวอย่างขนาด n หน่วย จากประชากรที่ประกอบด้วยหน่วยตัวอย่างทั้งหมด N หน่วย โดยให้โอกาสในการเลือกหน่วยตัวอย่างที่ k ในชั้นภูมิที่ ij เป็น

$$P_{ijk} = \frac{M_{ijk}}{\sum_{j=1}^c \sum_{k=1}^N M_{ijk}}$$

เมื่อ M_{ijk} เป็นค่าที่ใช้วัดขนาดของหน่วยตัวอย่างที่ k ในชั้นภูมิที่ ij ซึ่งผู้วางแผนการสำรวจต้องกำหนดขึ้นมา โดยพยายามให้ M_{ijk} มีลักษณะสัมพันธ์ใกล้เคียงกับลักษณะที่ต้องการศึกษาให้มากที่สุด วิธีการต่อไป คือ

หาผลบวกสะสมของ M_{ijk}

$$\text{คำนวณช่วงสุ่ม ; } I = \frac{1}{n} \sum_{ijk} M_{ijk} ; \begin{array}{l} i = 1, 2, 3, \dots, R \\ j = 1, 2, 3, \dots, c \\ k = 1, 2, 3, \dots, N_{ij} \end{array}$$

เลือกจุดเริ่มสุ่ม r

ตัวอย่างที่ได้จะประกอบด้วยหน่วยตัวอย่างที่ $r, r+I, r+2I, \dots, r+(n-1)I$ ก็จะได้ตัวอย่างขนาด n ตามต้องการ

๒.๓.๒ การประมาณค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนของค่าเฉลี่ย

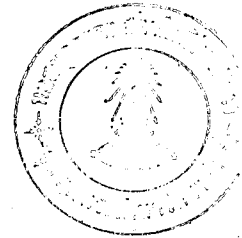
ในการศึกษาชั้นนี้จะประยุกต์สูตรสำหรับการประมาณค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนของค่าเฉลี่ยจากแผนแบบการสำรวจอย่างมีชั้นภูมิแบบทางเดียวแบบมีระบบโดยให้ความน่าจะเป็นของการเลือกหน่วยตัวอย่างเป็นปฏิภาคกับขนาดของหน่วยตัวอย่างที่ต้องการสำรวจ (One - way stratification with systematic pps - sampling) มาใช้กับแผนแบบการสำรวจอย่างมีชั้นภูมิแบบสองทาง

ก. การประมาณค่าเฉลี่ย

ในการจัดข้อมูลอย่างมีชั้นภูมิแบบสองทาง ได้แบ่งประเภทของหน่วยตัวอย่างออกเป็นแถวและสดมภ์ การกำหนดค่า M_{ijk} หรือค่าที่ใช้วัดขนาดของลักษณะที่ต้องการศึกษาของหน่วยตัวอย่างที่ k ในชั้นภูมิที่ ij จะทำได้ง่ายและดีกว่าในการจัดข้อมูลอย่างมีชั้นภูมิแบบทางเดียว เนื่องจากการจัดข้อมูลอย่างมีชั้นภูมิแบบสองทางมีการจัดประเภทของข้อมูลออกโดยละเอียด หน่วยตัวอย่างที่สุ่มได้จะให้ค่า M_{ijk} ที่มีความสัมพันธ์กับลักษณะที่ต้องการศึกษามากกว่าในการจัดชั้นภูมิแบบทางเดียว ซึ่งในการจัดชั้นภูมิแบบทางเดียวนี้หน่วยตัวอย่างจะถูกจัดประเภทออกอย่างหยาบ ๆ ค่า M_{ijk} ก็ถูกกำหนดขึ้นอย่างกว้าง ๆ M_{ijk} จึงมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับลักษณะที่ต้องการศึกษาน้อย ฉะนั้น การแบ่งชั้นภูมิไม่ละเอียดเท่าไร การกำหนดค่า M_{ijk} ให้มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับลักษณะที่ต้องการศึกษาย่อมทำได้ยากขึ้นเท่านั้น และการประมาณค่าเฉลี่ยเมื่อใช้การจัดชั้นภูมิแบบสองทางย่อมจะมีความคลาดเคลื่อนหรือความแปรปรวนน้อยกว่าการจัดชั้นภูมิแบบทางเดียว ดังเหตุผลที่ได้กล่าวมาแล้ว

ดังที่ได้กล่าวมาแล้วว่า ในการศึกษาชั้นนี้ได้อาศัยพื้นฐานของแผนแบบการสำรวจ
อย่างมีชั้นภูมิแบบทางเดียวแบบมีระบบโดยให้ความน่าจะเป็นของการเลือกหน่วยตัวอย่างเป็นปฏิภาค
กับขนาดของหน่วยตัวอย่างที่ต้องการสำรวจในการเลือกตัวอย่าง และการประมาณค่าพารามิเตอร์
ที่สนใจ สูตรที่นำมาประยุกต์ใช้ คือ

$$\bar{y} = \frac{1}{\sum_{i=1}^R N_i} \left(\sum_{i=1}^R \frac{1}{n_i} \sum_{k=1}^{n_i} \frac{y_{ik}}{P_{ik}} \right)$$

เมื่อ \bar{y} = ค่าเฉลี่ยที่ได้จากตัวอย่างขนาด

y_{ik} = ลักษณะที่ต้องการศึกษาของหน่วยตัวอย่างที่ k ในแถวที่ i

M_{ik} = ค่าที่ใช้วัดขนาดของลักษณะที่ต้องการศึกษาของหน่วยตัวอย่างที่ k
ในแถวที่ i

P_{ik} = โอกาสในการเลือกหน่วยตัวอย่างที่ k ในแถวที่ i

$$= \frac{M_{ik}}{\sum_{k=1}^{n_i} M_{ik}} \quad \text{โดยที่ } M_{ik} \propto y_{ik}$$

N_i = จำนวนหน่วยตัวอย่างทั้งหมดในแถวที่ i

$\sum_{i=1}^R N_i$ = จำนวนหน่วยตัวอย่างทั้งหมดของทุกแถวที่เป็นตัวอย่าง

n_i = จำนวนตัวอย่างในแถวที่ i

ข. การประมาณค่าความแปรปรวนของค่าเฉลี่ย $\widehat{V}(\bar{y})$

โดยอาศัยพื้นฐานของแผนแบบการสำรวจอย่างมีชั้นภูมิแบบทางเดียวแบบมีระบบ
โดยให้ความน่าจะเป็นของการเลือกหน่วยตัวอย่างเป็นปฏิภาคกับขนาดของหน่วยตัวอย่างที่ต้องการ
สำรวจ สูตรที่นำมาประยุกต์ใช้ คือ

$$\widehat{V}(\bar{y}) = \frac{1}{\left(\sum_{i=1}^R N_i \right)^2} \sum_{i=1}^R \frac{1}{n_i (n_i - 1)} \sum_{k=1}^{n_i} \left(\frac{y_{ik}}{P_{ik}} - \hat{T}_i(y) \right)^2$$

$$\begin{aligned} \text{เมื่อ } \hat{T}_i(y) &= \text{ค่าประมาณของยอดรวมของ } y \text{ ในแถวที่ } i \\ &= \frac{1}{n_i} \sum_{k=1}^{n_i} \frac{y_{ik}}{P_{ik}} \end{aligned}$$

เนื่องจากแถวที่ 1 บางแถว มีจำนวนตัวอย่างเพียง ๑ หน่วย การประมาณค่าความแปรปรวนภายในแถวนั้นจึงไม่สามารถทำได้ ซึ่งทำให้ไม่สามารถหาความแปรปรวนรวม จึงใช้เทคนิคที่ใช้ประมาณค่าความแปรปรวนเมื่อตัวอย่างตกเพียง ๑ หน่วย ซึ่งเรียกว่า วิธีจัดกลุ่มขึ้นภูมิเข้าด้วยกัน ดังได้กล่าวโดยละเอียดแล้วในหัวข้อ ๒.๑ ในที่นี้จะกล่าวเฉพาะการประยุกต์สูตรมาใช้

$V(\bar{Y})$ = ความแปรปรวนของแถวที่นำมาจัดกลุ่มเข้าด้วยกัน + ความแปรปรวนของแถวที่ไม่นำมาจัดกลุ่ม

$$= \frac{1}{\left(\sum_{i=1}^R N_i\right)^2 N_c^2} \sum_{(i,i')} \left[N_i \left(\frac{\bar{y}_i}{P_i}\right) - N_{i'} \left(\frac{\bar{y}_{i'}}{P_{i'}}\right) \right]^2 + \text{ความแปรปรวนของแถว}$$

ที่ไม่นำมาจัดกลุ่ม

เมื่อ

N_i = จำนวนหน่วยตัวอย่างทั้งหมดในแถวที่ i

$N_{i'}$ = จำนวนหน่วยตัวอย่างทั้งหมดในแถวที่ i' ที่นำมาจัดกลุ่มกับแถวที่ i

$\left(\frac{\bar{y}_i}{P_i}\right)$ = ค่าเฉลี่ย (sample mean) ของ $\left(\frac{y_i}{P_i}\right)$ ของแถวที่ i

$\left(\frac{\bar{y}_{i'}}{P_{i'}}\right)$ = ค่าเฉลี่ยของ $\left(\frac{y_{i'}}{P_{i'}}\right)$ ที่นำมาจัดกลุ่มกับแถวที่ i

N_c = จำนวนหน่วยตัวอย่างทั้งหมดในแถวที่จัดกลุ่มเข้าด้วยกัน

$\sum_{i=1}^R N_i$ = จำนวนหน่วยตัวอย่างทั้งหมดของทุกแถวที่เป็นตัวอย่าง

๒.๓.๓ การพิสูจน์ว่าถ้าสามารถกำหนดให้โอกาสในการเลือกหน่วยตัวอย่างที่ k ในแถวที่ i เป็นสัดส่วนกับลักษณะที่ต้องการศึกษาของหน่วยตัวอย่างที่ k ในแถวที่ i แล้ว จะสามารถประมาณค่าเฉลี่ยได้โดยไม่มีความคลาดเคลื่อนเลย

$$\text{จาก } V(\bar{y}) = \frac{1}{\left(\sum_{i=1}^R N_i\right)^2} \sum_{i=1}^R \frac{1}{n_i} \sum_{k=1}^{N_i} P_{ik} \left(\frac{y_{ik}}{P_{ik}} - T_i(y) \right)^2$$

ถ้าสามารถกำหนดให้ $P_{ik} \propto y_{ik}$

หรือ $P_{ik} = t y_{ik}$ เมื่อ t เป็นค่าคงที่ใด ๆ

$$\text{เนื่องจาก } \sum_{k=1}^{N_i} P_{ik} = 1$$

$$\sum_{k=1}^{N_i} t y_{ik} = 1$$

$$t = \frac{1}{\sum_{k=1}^{N_i} y_{ik}}$$

$$\text{นั่นคือ } P_{ik} = \frac{y_{ik}}{\sum_{k=1}^{N_i} y_{ik}}$$

แทนค่า P_{ik} ใน $V(\bar{y})$

$$V(\bar{y}) = \frac{1}{\left(\sum_{i=1}^R N_i\right)^2} \sum_{i=1}^R \frac{1}{n_i} \sum_{k=1}^{N_i} \frac{y_{ik}}{\sum_{k=1}^{N_i} y_{ik}} \left(\frac{y_{ik}}{\frac{y_{ik}}{\sum_{k=1}^{N_i} y_{ik}}} - T_i(y) \right)^2$$

$$= \frac{1}{\left(\sum_{i=1}^R N_i\right)^2} \sum_{i=1}^R \frac{1}{n_i} \sum_{k=1}^{N_i} \frac{y_{ik}}{N_i} \left(\sum_{k=1}^{N_i} y_{ik} - T_1(y) \right)^2$$

$$= 0 \quad ; \quad \left(T_1(y) = \sum_{k=1}^{N_i} y_{ik} \right)$$

นั่นคือ ถ้าสามารถกำหนดให้โอกาสในการเลือกหน่วยตัวอย่างที่ k ในแถวที่ i เป็นสัดส่วนกับลักษณะที่ต้องการศึกษาของหน่วยตัวอย่างที่ k ในแถวที่ i แล้ว จะสามารถประมาณค่าเฉลี่ยได้โดยไม่มีความคลาดเคลื่อนเลย

๒.๓.๔ การเปรียบเทียบประสิทธิภาพระหว่างแผนแบบการสำรวจอย่างมีชั้นภูมิแบบสองทางแบบมีระบบ โดยให้ความน่าจะเป็นของการเลือกหน่วยตัวอย่างเป็นปฏิภาคกับขนาดของหน่วยตัวอย่างที่ต้องการสำรวจ กับแผนแบบการสำรวจอย่างมีชั้นภูมิแบบสองทางโดยใช้ตัวอย่างจำนวนน้อย

ในการเปรียบเทียบประสิทธิภาพระหว่างแผนแบบทั้งสองนี้ ไม่มีรูปแบบทางคณิตศาสตร์ที่จะบอกได้แน่นอนว่าการใช้แผนแบบการสำรวจอย่างมีชั้นภูมิแบบสองทางแบบมีระบบ โดยให้ความน่าจะเป็นของการเลือกหน่วยตัวอย่างเป็นปฏิภาคกับขนาดของหน่วยตัวอย่างที่ต้องการสำรวจ มีประสิทธิภาพดีกว่า การใช้แผนแบบการสำรวจอย่างมีชั้นภูมิโดยใช้ตัวอย่างจำนวนน้อยเสมอ เนื่องจากในการใช้แผนแบบการสำรวจแบบแรกนั้น ประสิทธิภาพในการสำรวจขึ้นอยู่กับว่าผู้วางแผนการสำรวจสามารถเลือกใช้ค่าที่ใช้วัดขนาด (M_{ik}) ได้เหมาะสมเพียงใด M_{ik} ที่ใช้จะต้องมีความสัมพันธ์โดยใกล้ชิดกับลักษณะที่ต้องการศึกษา (y_{ik}) ถ้าสามารถเลือกใช้ M_{ik} ได้เหมาะสมเท่าไร ก็จะทำให้ได้ค่าประมาณที่มีความแปรปรวนหรือความคลาดเคลื่อนน้อยลงเท่านั้น แต่ถ้าสามารถกำหนดให้ $M_{ik} = y_{ik}$ แล้ว ค่าประมาณที่ได้จะไม่มีความคลาดเคลื่อนเลย ดังนั้น หลักการที่สำคัญในการใช้แผนแบบการสำรวจอย่างมีชั้นภูมิแบบสองทางแบบมีระบบโดยให้ความน่าจะเป็นของการเลือกหน่วยตัวอย่างเป็นปฏิภาคกับขนาดของหน่วยตัวอย่างที่ต้องการสำรวจ คือ พยายามเลือกใช้โอกาสในการเลือก (P_{ik}) ให้เป็นปฏิภาคกับ M_{ik} ซึ่ง $M_{ik} \propto y_{ik}$ แต่ถ้า $M_{ik} = y_{ik}$ แล้ว แผนแบบการสำรวจนี้จะให้ค่าประมาณที่มีประสิทธิภาพสูงที่สุด

แต่ถ้าผู้วางแผนการสำรวจกำหนดค่า M_{ik} ได้ไม่เหมาะสม หรือไม่มีความสัมพันธ์กับลักษณะที่ต้องการศึกษา การใช้แผนแบบการสำรวจอย่างมีชั้นภูมิแบบสองทางแบบมีระบบโดยให้ความน่าจะเป็นของการเลือกหน่วยตัวอย่างเป็นปฏิภาคกับขนาดของหน่วยตัวอย่างที่ต้องการสำรวจ ก็อาจจะไม่ดีไปกว่าการใช้แผนแบบการสำรวจอย่างมีชั้นภูมิโดยใช้ตัวอย่างจำนวนน้อย

ดังนั้น ในการเปรียบเทียบแผนแบบทั้งสองนี้ จึงไม่สามารถสรุปได้ว่าการใช้แผนแบบใดจะให้ค่าประมาณที่มีประสิทธิภาพดีกว่า ดังเหตุผลที่กล่าวแล้ว

คุรุฑยวศทยทรพยากร
คุพาลงกรณมทาวศทยาลย